

Michael

občasník farnosti Staré Město - č.15 - září 2002

Milá katolická farnosti,

během svých kněžských let a také těch dvou let, co jsem ve Starém Městě, jsem znovu a znovu byl přiveden k úžasu nad mnohostranností, jak jsme různí a pestří, jak jsme poznamenáni generacemi věřících a kněží, kteří nás formovali. Každá farnost má ve svém nitru hořící jádro. Odtud vyzařuje do životního prostoru lidí teplo a ducha. V tomto prostoru mohou vyrůstat děti, mládež tu sbírá své zkušenosti, dospělí nacházejí oporu a orientaci a staří lidé v míru umírají. Proto by v nikom z nás neměl převládnout pocit, že si stačí sám, jako sólista. Měli bychom se zajímat o to, co církev chce, co zamýšlí Ježíš s církví námi tvořenou, jaký cíl s námi sleduje. Co zamýšlí Ježíš s našimi dětmi, dospívajícími, rodinami, seniory, společenstvími? Musíme vzít Ježíšovu věc do vlastních rukou! Farnost je živá natolik, nakolik jsou její členové ochotní přispívat do společného hrnce. Jak dokáží poznat svůj talent a duchovní dary a uplatnit se přesně tam, kde jsou nejlepší. “Tvoříme farnost, aby lidé nacházeli Boha”. Velmi záleží na lásce k Bohu i k lidem, na bratrské důvěře mezi námi! Mít zbožné, citlivé srdce, cítit soucit a milosrdenství, to jsou skutečné prvky růstu farnosti. Láska je nakažlivá a zajímavější, než všechny třenice, závisti a prkotiny...

Začali jsme stavbu nového kostela, je zde nový školní rok, před námi hody, další církevní rok a ještě spousta setkání, dalších překvapení a kopec milostí z Boží strany!

PROTO SVOU LÁSKU K FARNÍMU SPOLEČENSTVÍ NIKDY NEVZDEJME!

Stále je aktuální zvěstí, abychom se do Boha jako farnost zase zamilovali a abychom si zamilovali i lidi, kteří s námi a kolem nás věří, žijí, milují, bojují a hledají. Zamilovaní jsou totiž velkorysí, objevují stále znovu, jak obdivuhodný je ten druhý... a také jak dobrý je Bůh. Přeji nám všem, abychom měli sílu být Božím slabým, ale radostným a nadějným společenstvím.

Otec Miroslav

Co nového kolem stavby našeho kostela?

Začali jsme! Konečně! Po dlouhém “úřednickém pasování” jsme mohli doopravdy začít se stavbou. Kolemjdoucí, i přihlížející si mohli všimnout ruchu na staveništi. Nejprve bagry a nákladní auta převrtávaly a převážely nevzhlednou zeminu a dělaly tak místo pro náš kostel. Bylo toho na převážení kolem 4 tisíc kubíků! Potom několik týdnů rušilo klid bourací kladivo, když odstraňovalo betonové zbytky Schilderova mlýna. A nutno říci, že pan Schilder postavil svůj mlýn z velmi “zdravého” betonu. Těch zbytků bylo také na několik desítek nákladů. Přišli ke svému i brigádníci. Nejprve čištění a ukládání cihel z ubouraného Schilderova sklepa, pak stavění plotu kolem staveniště a úprava staveniště před slavnostním výkopem. Nakonec ničení plevele, který se nám v krátké době rozrostl po staveništi i po skládkách zeminy. To ale byl úkol především našich brigádníků. Všem za jejich přispění díky! Těch ochotných už bylo celkem dost. Paní Vladka Batůšková jich má v brigádnickém deníku,

který vede, pěkných pár stránek! Pak, po slavnostním výkopu, nastala práce olomoucké firmy GEMO. Přivezli “vrtací mašinu” SOILMEC, jaké ve světě existují jen tři. Padesát tun těžkou, s patnáctimetrovou vrtací věží. Místo vedle místa vrtal stroj do země piloty až do hloubky 12 metrů a vyplňoval je betonem, aby náš kostel pevně stál a nepopraskal ani při povodni. Když firma odjela, zbylo po ní rozvrtané staveniště, ze kterého trčí akorát nevzhledné armovací dráty. Jinak nic. Kdybychom ale otočili to, co je skryto v zemi, směrem nahoru, byl by to velmi zajímavý pohled! Stočtyřicet sloupů vysokých až dvanáct metrů! Takovému “lesu” by nemohly konkurovat ani starořecké chrámy, které se počtem sloupů vždy pyšnily. Udělali jsme soutěž na další práce na stavbě kostela, na monolitické konstrukce, takové, které budou vidět už i nad zemí. Do soutěže jsme vyzvali třináct firem. Nyní s vítěznou firmou projednáváme smlouvu, aby co nejdříve převzala na stavbě pracovní žezlo a stavba se znovu rozběhla.

Děkujeme Pánu, že byl našemu úsilí nakloněn a prosíme ho, aby v této přízni setrval i nadále!

František Křivák

Naše dovolená a prázdniny:

Zájezd do Lurd a do La Sallete

V květnu tohoto roku jsme se zúčastnili pouti do La Sallete a do Lurd ve Francii. Odjezd se konal 2. 5. 2002 ze Starého Města. Shromáždilo se zde větší množství lidí z různých měst a vesnic na Moravě. Autobus byl vypravován ze Zlína, vedoucím zájezdu byl pan Štěrba, duchovním vedoucím byla sestra Valentýna ze Štípy. Cesta vedla přes Rakousko a Lichněstjensko do Švýcarska, kde jsme měli krátkou přestávku na procházku kolem jezera ve městě Montreaux. Pak jsme pokračovali do Francie. V pátek odpoledne jsme přijeli k bazilice Notre - Dame de La Sallete, která se nachází ve francouzských Alpách, ve výšce 1800 m. Leželo zde asi 30 cm sněhu a sníh stále padal. Dva autobusy poutníků z Polska nedojely a zůstaly na cestě v horách. V kapli v La Sallete jsme se večer zúčastnili mše sv. v polštině, při které jsme se modlili za poutníky, kteří uvízli ve sněhu. V sobotu ráno jsme měli mši sv. ve slovenštině. Pak byla přednáška o zjevení Panny Marie v La Sallete a hned na to promítání filmu. Po promítání jsme šli před baziliku Notre – Dame, kde stojí socha Panny Marie. Po tvářích jí stékají slzy. Na stráni jsou ještě dvě sochy Panny Marie, jedna sedí a pláče. Tak se zjevila dvěma dětem, Melanii a Maximinovi. Kousek níže je sousoší, Panna Maria pláče a ve stoje promlouvá k oběma dětem. V neděli v poledne jsme přijeli do Avignonu a šli jsme se podívat k papežskému paláci. Pak už jsme jeli přes město Toulouse přímo do Lurd. Cité San Pierre, asi 1 km od Lurd, kde jsme byli ubytováni jsme se ještě tentýž večer zúčastnili mše sv. ve francouzštině a ve 21 hodin pak světelného průvodu před bazilikou v Lurdech. Za svého pobytu na tomto svatém místě jsme navštívili baziliku Růžencovou a baziliku Neposkvrněného početí, která je nad Růžencovou bazilikou. Velmi se nám líbila jeskyně, kde se svatá Bernadetě 18 krát zjevila Panna Maria. Navštívili jsme pramen, který lidem dala Panna Maria a také jsme se vykoupli v nedalekých lázních. Viděli jsme zde mnoho lidí tělesně postižených a stejně jako oni jsme cítili svatost tohoto místa. Zároveň jsme pocítovali velký vděk Bohu a Panně Marii, že zde můžeme být. Obdivovali jsme podzemní baziliku Pia X., kam se vejde až 25000 poutníků. Odpoledne jsme vykonali křížovou cestu a večer jsme šli opět na světelný průvod. Velmi nás dojmalo, když tisíce poutníků z různých národů společně zpívali Ave Maria. Domů jsme dorazili ve čtvrtek 9. 5. 2002 plni nevšedních zážitků. Bohu díky za to, že jsme se mohli zúčastnit tak krásného zájezdu.

Pout' do Medugorje

V měsíci květnu jsme navštívili poutní místo Medugorje. V den našeho odjezdu, při cestě k autobusu jsme potkali staroměstskou farnici, která nám svěřila úkol. Dopravit hrstku staroměstské půdy z budoucího staveniště nového kostela k Panně Marii se slovy: “Panna Maria si s tím poradí.” Toto poslání jsme uskutečnili při noční pouti na Podbrdo, kterou jsme taktéž za nový kostel obětovali. Na vrcholu proběhlo zakončení celé pouti modlitbou odevzdání se Bohu. Tuto modlitbu se nad námi pomodlil otec Josef Červinka, který nám dělal duchovního pastýře. Tato pout' nám přinesla mnoho krásných duchovních zážitků a doufáme, že se tam zase brzy podíváme.

Hela Špačková a Petr Sikora

Tábory

Ve dnech 26. července až 2. srpna se čtyři rytířské rody - Part'abýci, Berušky, Černá růže, Správná sedma, rozhodly žít podle vzoru svatého Františka. Po celou dobu tábora usilovaly o kamarádství, laskavost, přátelství a dokázaly vzájemně pomoci jeden druhému, nejen ve svých rodech, ale i těm se kterými soutěžili. Pro povzbuzení k úspěšnému soutěžení si jednotlivé rody dodávaly posilu svými pokřiky:

“Správná sedma do toho, nebojí se ničeho, dobrý Bůh nás provázej a bude nám pořád hej.”

“Černá růže neznamená zlost, chceme být všem lidem pro radost. Lásku, pokoj v srdci mějme , také Bohu chvály pějme.”

“My Part'abýci zdatní jsme, svatého Františka vždy ctíme, Bohu důvěřujeme, že zlo vždy přemůžeme.”

“Berušky jsou správné v letu, chtějí získat první metu. Hej,hej,hej, Berušky jsou prostě nej.”

Dík patří všem, kteří přispěli ke zdárnému průběhu tábora svými modlitbami, obětmi nebo hmotnou podporou ve formě zeleniny apod..

TT

Rok se s rokem sešel a opět se konal tábor starších dětí - tentokrát v nádherném prostředí Jeseníků na faře v Sobotíně. Akce se zúčastnilo 32 dětí, z toho přímo staroměšťáků bylo 22. Dvoutýdenním pobytem nás provázel pastýř ovcí Santiago, který putoval pouští za svým snem - pokladem (dle knihy Paulo Coelho: Alchymista). Jak dopadl Santiago je i poučením pro nás - poklad nakonec našel tam, odkud vyšel. Dnes, při zpětném pohledu na tábor, je třeba především poděkovat: realizačnímu týmu vedoucích za čas věnovaný táboru a jeho přípravě, kuchařkám za dobrou a vydatnou stravu při náročném programu a otci Miroslavovi za návštěvu spojenou se mší svatou, při které se mluvilo též o pokladu - ale duchovním.

PF

A děti na to...

Na táboře v Pačlavicích bylo prima! Naučila jsem se spoustu nových her a písniček. Počasí nám přálo. Doufám, že příští tábor bude tak bezva, jako ten letošní!

Magda Pleváková – mladší tábor

Na táboře se mně velmi líbilo. Byla tam hezká krajina, dobré hry a skvělí vedoucí. Z tábora se mně nejvíc líbily katecheze.

Tomáš Kučera – starší tábor

Setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou

Už je to tady! Prázdniny jsou pryč a s nimi i spousta možností, někam si vyjet a něco neobvyklého zažít..... Několik mladých lidí z naší farnosti se vydalo na Celostátní setkání do Žďáru nad Sázavou, které probíhalo ve dnech 13. - 18.8. 2002. Právě zde se letos sešlo na 5000 mladých lidí ze všech koutů republiky (vlastně nejen od nás, přijelo i pár zahraničních hostů), aby zde vytvořili společenství, které se znovu rozhodne pro Krista. Právě v tom tyto mladé provázeli biskupové nejen slavením mše svaté, ale také katechezemi, svými povzbuzeními apod. Spousta lidí na nás ve svých modlitbách myslela, jejich modlitby však byly vyslyšeny jiným způsobem, než jsme předpokládali. Ačkoliv již první den lilo jako z konve, měla většina náladu slunečního dne a neutuchající nadšení, že vše se v "dobré" obrátí. Tak se nakonec stalo, neboť v dalších dnech prozářených sluncem jsme mohli zažít spoustu krásných setkání s různými lidmi, vyslechnout spoustu osobních svědectví a zkušeností, přednášek, zúčastnit se koncertů i zasportovat si, či odreagovat práci. Program byl opravdu bohatý a každý si zde mohl přijít na své. Navíc byli po celé dny k dispozici kněží, ať už k osobnímu rozhovoru či k svátosti smíření. V jednom z kostelů probíhala také celodenní adorace. Samotné zakončení bylo velmi působivé. Od jedné svíce jsme si v úplné tmě všichni postupně rozsvítili své svíce, a to za zpěvu žďárské hymny (Přidej plamen k plameni a srdce na dlani, náruč dokořán až tě zavolá...). Všichni jsme z tohoto setkání odjížděli s přáním být solí země a světlem světa, což bylo vlastně letošním mottem (Mt 5, 13-14).

KP a PP

Pozvání na Michalské hody

Patrocinium našeho kostela sv. Michaela oslavíme v neděli 29. září 2002 při mši svaté v 10.00 hodin.

Výuka náboženství

bude probíhat od 23. září 2002 v tyto dny na těchto školách:

Pondělí: Základní škola – Náměstí Hrdinů 715

3. třída 13.00 – 13.45 hodin

1. třída 13.30 – 14.15 hodin

4. třída 14.30 – 15.15 hodin

Pondělí: Základní škola – Komenského 1720

6. – 9. Třída 14.00 – 14.45 hodin

Středa: Základní škola – Náměstí Hrdinů 715

2. třída: 13.30 – 14.15 hodin

5. třída: 14.30 – 15.15 hodin